

Rozhodnutí Nejvyššího soudu SSR ze dne 05.05.1977, sp. zn. 6 Tz 24/77, ECLI:CZ:NS:1977:6.TZ.24.1977.1

Číslo: 41/1978

Právní věta: Vodičom motorových vozidiel, ktorí hrubo porušia dôležitú povinnosť uloženú im podľa zákona tým, že vedú motorové vozidlo v opilsti, treba zásadne ukladať popri iných druhoch trestu aj trest zákazu viesť motorové vozidlá na dlhší čas.

Soud: Nejvyšší soud SSR

Datum rozhodnutí: 05.05.1977

Spisová značka: 6 Tz 24/77

Číslo rozhodnutí: 41

Číslo sešitu: 4-5

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Doprava, Ukládání trestu, Zákaz činnosti

Předpisy: 140/1961 Sb. § 49
§ 201

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 41/1978 sb. rozh.

Vodičom motorových vozidiel, ktorí hrubo porušia dôležitú povinnosť uloženú im podľa zákona tým, že vedú motorové vozidlo v opilsti, treba zásadne ukladať popri iných druhoch trestu aj trest zákazu viesť motorové vozidlá na dlhší čas.

(Rozhodnutie Najvyššieho súdu SSR z 5. 5. 1977 sp. zn. [6 Tz 24/77](#).)

Na základe sťažnosti pre porušenie zákona, ktorú podal generálny prokurátor SSR v neprospech obvineného V. D., Najvyšší súd SSR zrušil rozsudok Okresného súdu Košice - vidiek z 28. októbra 1976 sp. zn. 3 T 1041/76 a okresnému súdu prikázal, aby vec znova projednal a rozhodol.

Z odôvodnenia:

Rozsudkom Okresného súdu Košice - vidiek z 28. októbra 1976 sp. zn. 3 T 1041/76 bol obvinený V. D. uznaný za vinného z trestného činu opilstva podľa § 201 Tr. zák. a z trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 223 ods. 1, 2 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že 11. júla 1976 v popoludňajších hodinách v obci Mokrance sa uviedol do stavu podnapilosti (1,43 promile alkoholu v krvi) a v takomto stave viedol osobné motorové vozidlo KS 87-23 do obce Čečejojvice. Asi 300 m pred touto

obcou narazil do pred ním idúceho osobného motorového vozidla KS 47-20, pretože nedodrжал bezpečnú vzdialenosť a nesledoval znamenie o odbočovaní doprava, ktoré dávalo toto vozidlo. Pri nehode utrpela E. B. zranenia, ktoré si vyžiadali liečenie s práceneschopnosťou do 25. júla 1976.

Za to mu bol podľa § 223 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 44 ods. 1, 3 Tr. zák. uložený trest nápravného opatrenia v trvaní 8 mesiacov s 15 zrážkou z odmeny za prácu.

Rozsudok nadobudol právoplatnosť 17. januára 1977.

Proti tomuto rozsudku podal generálny prokurátor SSR v šesťmesačnej lehote uvedenej v § 272 Tr. por. sťažnosť pre porušenia zákona neprospech obvineného. Upozorňuje na to, že súdom zistená hladina alkoholu v krvi obvineného 1,43 promile nezodpovedná skutočnosti, lebo od doby vedenia motorového vozidla po odber krvi uplynulo viac ako šesť a pol hodiny. Obvinený preto musel viesť motorové vozidlo v ťažkom stupni opilosti. Táto okolnosť sa mala zistiť za pomoci znalca lekára. Ak sa preukáže, že obvinený viedol motorové vozidlo v ťažkom stupni opilosti a spôsobil dopravnú nehodu, ktorá mala za následok ublíženie na zdraví a poškodenie majetku, potom samostatný trest nápravného opatrenia je v zrejmom nepomere k stupňu nebezpečnosti činu pre spoločnosť.

Najvyšší súd SSR preskúmal na podklade tejto sťažnosti správnosť napadnutého rozhodnutia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že zákon bol porušený.

Okresný súd zistil, že obvinený viedol svoje osobné motorové vozidlo len v stave podnapilosti (1,43 promile alkoholu v krvi). K naplneniu znakov skutkovej podstaty trestného činu opilstva podľa § 201 Tr. zák. sa nevyžaduje, aby vodič viedol motorové vozidlo v opilosti, prípadne v stave podnapilosti. Postačí aj ovplyvnenie alkoholom, v dôsledku ktorého nie je psychicky ani fyzicky spôsobilý bezpečne vykonávať určité zamestnanie alebo činnosť. Podľa poznatkov lekárskej vedy vodič nie je spôsobilý bezpečne viesť motorové vozidlo už vtedy, keď hladina alkoholu v jeho krvi dosahuje okolo 1 promile, ba niekedy aj pri nižších hodnotách.

Konštatovanie súdu, že obvinený viedol motorové vozidlo len v stave podnapilosti nezodpovedná skutočnosti a je v rozpore s protokolom o lekárskom vyšetrení skúškou na alkohol v krvi. Obvinený viedol motorové vozidlo 11. júla 1976 okolo 20.30 hod. a krv na skúšku alkoholu mu bola odobratá až 12. júla 1976 o 03.10 hod., teda viac ako po šesť a pol hodine. Keď sa vezme do úvahy známa skutočnosť, že hladina alkoholu v krvi klesá za hodinu približne o 0,12 až 0,15 promile, obvinený mal v čase vedenia motorového vozidla v krvi nad 2 promile alkoholu. Aby ale bolo možné zodpovedne zistiť, v akom stupni alkoholického pojenia sa obvinený nachádzal, bolo treba nariadiť znalecké dokazovanie.

Vodiči motorových vozidiel, ktorí sú pod vplyvom alkoholu, majú zníženú psychickú a fyzickú schopnosť bezpečne viesť motorové vozidlo. Často zapríčiňujú dopravné nehody, ktoré majú za následok ťažké zranenia spolucestujúcich a ostatných účastníkov cestnej premávky, v mnohých prípadoch aj smrteľné, a popri nich aj veľké hmotné škody. Aj v konkrétnom prípade obvinený v dôsledku opilosti, ktorej stupeň však dosiaľ nebol presne zistený, nezachoval bezpečnú vzdialenosť od pred ním idúceho motorového vozidla, nepostrehol ani svetelnú signalizáciu na odbočovanie vpravo, neznižil primerane svoju rýchlosť ani neurobil iné vhodné opatrenie a narazil do pred ním idúceho auta. Toto auto bolo odhodené do priekopy, prevrátilo sa a E. B., ktorá sa v ňom viezla, utrpela zranenia, pre ktoré bola liečená a práceneschopná do 25. júla 1976.

Okresný súd dostatočne nezhodnotil uvedené skutočnosti pri úvahách o druhu a výmere trestu.

Stupeň opilosti vodiča motorového vozidla je jedným z rozhodujúcich faktorov aj pri určovaní druhu a výmery trestu, pretože zvyšuje mieru zavinenia i mieru ohrozenia spoločenských záujmov a tým aj

stupeň nebezpečnosti činu pre spoločnosť. Preto ak sa zistí, že obvinený bol v čase dopravnej nehody v ťažkom stupni opilsti, bude mu treba zásadne uložiť popri treste iného druhu aj citeľný, dlhší čas trvajúci trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá.